

מאורות אל העבר

יט כסלו תשנ"ו | 12/12/1995

ויקפדיה נחלת הכלל

קדושה אני מבקש

סוכני המשטרה החשאית הסובייטית שהו בכל מקום. עוד ועוד מלמדי תורה ופעילים ציונים הושלכו לכלא ונשלחו לסיביר. הנער משה צבי מנקין, יליד כ"א שבט תרע"ג (29.1.1913) לא נרתע והמשיך ללמוד בצל האימה, עד שהגיע האישור המיוחל לעלות לארץ ישראל. גם בארץ לא נרתע מנקין, ששינה את שם משפחתו לנריה מאתגרים. הוא חבר לרב קוק, שתה בצמא את תורתו, ובהמשך חייו פרסם עשרות ספרים העוסקים במשנתו. הוא חבר לתנועת בני עקיבא הצעירה, הפך לאחד ממנהיגיה, כתב את שיריה, ועסק בבירור משנתה. לנוכח המשבר הקשה שפקד את הנוער הדתי בארץ ישראל של ימי המנדט, הוביל הרב נריה להקמת ישיבות תיכוניות, ובראשן ישיבת כפר הרא"ה, ועמד בראש המהפכה של "דור הכיפות הסרוגות". במשך השנים הקים עשרות מוסדות חינוך, היה מחנך דגול, חבר כנסת וחתן פרס ישראל, וכתב עוד ועוד על משמעותה האמונית וההלכתית של המדינה. והוא ורעייתו רחל הוגדרו דמות המופת של החמ"ד לשנת תשע"ט. ביט' כסלו תשנ"ו (12.12.1995) נפטר הרב. מילותיו האחרונות היו "קדושה, אני מבקש".